

Danielsgården

- Frästa

Vid årsmötet den 11 mars 1934 beslutades att föreningen skulle köpa den gamla gården hos "Danels" i Frästa. Vid 1935 års årsmöte meddelades att köpet blivit verkställt.

2 maj 1937 bildades en byggnads nämnd som fick till uppdrag att montera ner gården och flytta den till Bersberget. Arbetet med uppmärkning, nedmontering och uppmontering förenades och under hösten hade man bara hunnit med att resa stommen och tak.

Under 1939 var gården färdigställd sånär som en del detaljarbete med inredningen och målning. Oroligheterna i Europa och krigsutbrottet försenade arbetet. Trots det kunde föreningen 1940 hålla sitt årsmöte för första gången i en egen byggnad, midsommarafton 23 juni 1940.

1944 färdigställdes hela undervåningen med uppsättning av storstugans gamla tapetern och målning i de övriga rummen.

1963 lades golv på övervåningen.

Danielsgården är av byggnadstypen parstuga. Byggnader av typen parstugan är från 1500-talet, men med rötter i senmedeltidens 1400-tal, en hustyp i Sverige, som först förekom i herrskapliga sammanhang och blev allmän som bondgård i slutet av 1600-talet och under 1700-talet. En parstuga består av två rum, "stugor", över hela husets bredd, samt mellan dem en kammare och en förstuga (farstu).

Det karaktäristiska med en parstuga är att den är symmetrisk där förstugan med entrén ligger i husets mitt och att man därifrån når ett rum till höger och ett rum till vänster, "stugor". Det mindre rummet rakt fram bakom förstugan, kammaren, var i herrskapssammanhang ett enskilt sovrum, men användes i bondstugan sällan som bostadsrum.

Vardagsstugan var det fram till 1950-talet enda till vardags bebodda rummet. Det tjänstgjorde även vanligen som kök med bakugn och under vintertid som arbetsrum. Under 1800-talets början flyttade dock köket ofta in i den tidigare sällan utnyttjade kammaren.

Den andra stugan, "annersstugan", som användes vid fester och i senare tid blev finrum, saknade bakugn men hade eldstad. När rummet inte användes förvarades där kistor och skåp med hushållets finkläder och linneförråd.

Parstugan varit den vanligaste hustypen hos bönderna i länet ända in på 1800-talet. Oftast byggdes den i en våning för att så småningom ibland förses med en inredd vindsvåning.

Danielsgården